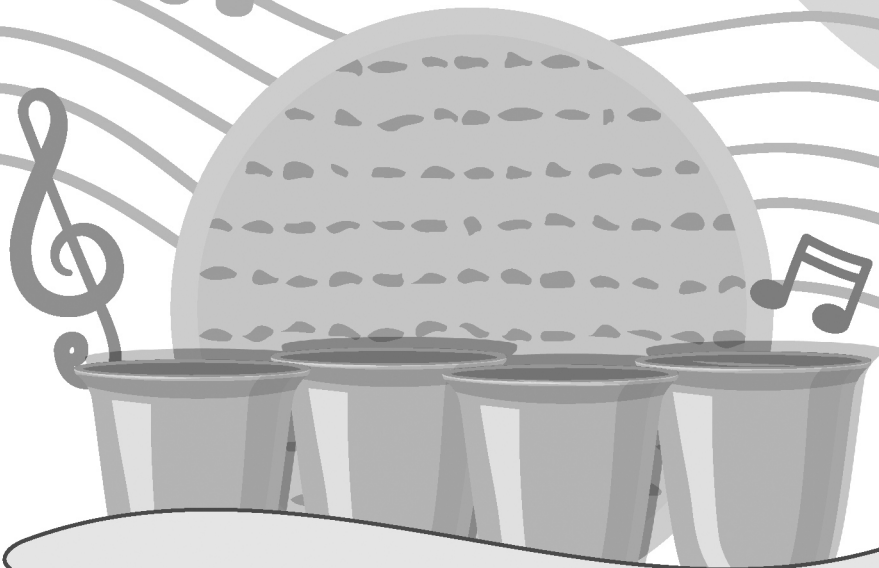

סְעוּדַת מְשִׁיחַ

בְּחַג הָאַחֲרוֹן שֶׁל פֶּסַח אַחֲרֵי תַּכְלִית מַנְהָג,
עוֹרְכִים סְעוּדָה מִיַּחַדָּת, "סְעוּדַת מְשִׁיחַ".
רַבֵּי יִשְׂרָאֵל בֶּצֶל שֵׁם טוֹב, תִּקֵּן אֶת מַנְהָג
הַסְעוּדָה הַזֶּה. אוֹכְלִים בָּהּ מִצּוֹת, שׁוֹתִים
אַרְבַּע כּוֹסוֹת שֶׁל יַיִן (אוּ מִיץ צִנְעָבִים),
וְכַךְ סוֹמְגִים וּמְקַבְּלִים אֶת 'הָאֲרֶת מְשִׁיחַ'
הַמְּאִירָה בַּיּוֹם הַקָּדוֹשׁ הַזֶּה.

**נִלְמַד עַל הַגָּאֻלָּה בְּעֶזְרַת הַדָּר שֶׁלְכַנִּינוּ,
וְנִשְׁיֵר יַחַד נִגּוֹן מִתְאִים לְכָל קֶטַע שֶׁנִּקְרָא.**

אֲנִי מֵאֲמִין

הָרַבִּי סֵפֶר בְּאַחַת הַהִתְעוּדוּיוֹת: מְסַפְּרִים עַל
אֶחָד מִצְדִּיקֵי פוֹלִין כֹּאשֶׁר עוֹד הָיָה בְּקִטְנוּתוֹ,
פְּעַם אַחַת כֹּאשֶׁר מָנְעוּ מִמֶּנּוּ תַּפּוּחַ, אָמַר אֶת
הַבְּרָכָה "בּוֹרָא פְּרֵי הָעֵץ" וְעַל יְדֵי כֶּף הַכָּרִיחַ לִתֵּת
לוֹ אֶת הַתַּפּוּחַ, כִּדִּי שְׁלֹא תִהְיֶה בְּרָכָה לְבִטּוּלָה!
כֶּף, עַל יְדֵי זֶה שִׁיְהוּדִים יִשְׁמְחוּ בְּשִׂמְחַת הַגָּאֻלָּה,
מִצַּד הַבִּטּוּחַ שֶׁהַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא יָבִיא אֶת
הַמְּשִׁיחַ בְּקֶרֶב מִמֶּשׁ, הִרִי זֶה עֲצָמוּ כִּבְיָכוֹל יִגְרֵם
מִהֵר יוֹתֵר ('אֲחִישֵׁנָה') שֶׁהַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, אָבִינוּ
שֶׁבְּשָׁמַיִם, יִמְלֹא מִשְׁאֲלוֹת לִבָּם שֶׁל יְלָדָיו.

(על פי לקוטי שיחות, חלק כ' עמוד 384)

אֲנִי מֵאֲמִין בְּאַמוּנָה שְׁלֵמָה בְּבִיאַת הַמְּשִׁיחַ.

חַג שְׂמֵחַ!

שְׁנֹזֶכֶה בְּמַהֲרָה לַגָּאֻלָּה הַשְּׁלֵמָה בְּבִיאַת מְשִׁיחַ צְדִקְנוּ,

צֹת אֶגֶף חֲנוּךְ חִבְרָתִי-חֲסִידִי,
רֶשֶׁת אֶהְלִי יוֹסֵף יִצְחָק

שִׁיבְנָה בֵּית הַמִּקְדָּשׁ

בִּסְפָּר הַזֶּהָר (חֶלֶק ג רכא,א) מְכַנֶּה הַבַּיִת
הַשְּׁלִישִׁי "בְּנִינָא דְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא" –
בְּנִין שִׁיבְנָה עַל-יְדֵי הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא.
יֵשׁ דְּעוֹת שׁוֹנוֹת הָאֵם בֵּית הַמִּקְדָּשׁ יֵרֵד
מוֹכֵן מִן הַשָּׁמַיִם, אוֹ יִבְנֶה בְּיַד אָדָם.
מִסְבֵּר עַל כֵּן, שְׁלַמְעֶשֶׂה, יִהְיוּ בְּבֵית-הַמִּקְדָּשׁ
הַשְּׁלִישִׁי דְבָרִים שִׁיבְנוּ בְּיַד אָדָם וְיִהְיוּ דְבָרִים
שִׁירְדוּ וְיִבּוֹאוּ מִן הַשָּׁמַיִם. כֵּן, מִצַּד אֶחָד
עִם-יִשְׂרָאֵל יִקְיִים אֶת הַמְצֹאָה לִבְנוֹת בֵּית-מִקְדָּשׁ,
וּמִצַּד שְׁנֵי יִהְיוּ בַּמִּקְדָּשׁ דְּבָרִים עֲלִיוֹנִים,
שֶׁבְּזָכוֹתָם הוּא יִהְיֶה נִצָּחִי.

שִׁיבְנָה בֵּית הַמִּקְדָּשׁ בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ,
וְתֵן חֶלְקֵנוּ בְּתוֹרָתְךָ.

וְהִיא שְׁעֵמֶדָה

אַחַת הַסְּבוֹת לָאַרְבַּע הַכּוֹסוֹת בְּלִיל הַסֵּדֶר הִיא,
שֶׁהֵן מְקַבִּילוֹת ל"אַרְבַּע כּוֹסוֹת שֶׁל פְּרָעָנוֹת
שֶׁעָתִיד הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא (–בְּזִמְן הַגָּאֻלָּה)
לְהַשְׁקוֹת אֶת אֲמוֹת הָעוֹלָם, וּכְנַגְדָן עָתִיד
לְהַשְׁקוֹת אֶת יִשְׂרָאֵל אַרְבַּע כּוֹסוֹת שֶׁל נַחֲמוֹת"
(כְּמֵאֵמֶר חֲכָמֵינוּ זְכוֹרֵנוֹם לְבִרְכָּה).

אִם כֵּן, כִּיּוֹם, כְּאֲשֶׁר אֲנוּ מִתְקַרְבִּים לִימֹת
הַמָּשִׁיחַ שֶׁבָּהֶם יִתְקִימוּ הַיְעוּדִים הַלְלוּ, אֲנוּ
שׁוֹתִים עוֹד אַרְבַּע כּוֹסוֹת בְּסִיּוּם הַפֶּסַח, כְּדִי
לְעוֹרֵר אֶת גִּלּוֹי אַרְבַּע הַכּוֹסוֹת שֶׁל יְמֹת הַמָּשִׁיחַ.

וְהִיא שְׁעֵמֶדָה לְאַבּוֹתֵינוּ וְלָנוּ, שֶׁלֹּא אֶחָד בְּלִבָּד
עֹמֵד עָלֵינוּ לְכַלּוֹתֵנוּ וְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא מְצִילֵנוּ מִיָּדָם.